AUGUSTINUS
Österreich (Admont ?), 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 56r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26831
Copyright: Admont, Benediktinerstift

peciertis patrē in nomine meo det uob̄. deq̄b̄ uerbis iā nos qd̄ dedit dn̄s
disseruisse meminisis. Hic aū die sequenti lectione. quā m̄ cū recitarē au
disis. Hec mando uob̄ ut diligatis inuicē. ac phoc intelligere debemus
hunc eē fructū nr̄m de quo ait. ego elegi uos ut eatis. Jfructū afferatis.
& fructus uester maneat. Et qd̄ adiunē ut qd̄cūq; peciertis patrē inno
mine meo det uob̄. tē itaq; dabit nobis si diligam̄ inuicē. cū & hoc ipsū
ipse dederit nob̄ q̄ nos elegit ñ habentes fructū q̄a ñ eū nos elegerem̄.
& posuit nos ut fructū afferam̄ hoc ē inuicē diligam̄. quē fructū sī
ne ullo afferre ñ possum̄ sic palmites facere sine uite nichil possunt.
Caritas ḡ ē fructus nr̄. quā diffinit aplūs de corde bono Jē scientia bona. & ficte
ñ ficta. hac diligim̄ inuicē. hac diligim̄ dn̄m. Hec; enī uera dilectione dili
gerem̄ inuicē. nisi diligentes dn̄m. Diligit enī unūq̄sq; primū suū q̄ quā se
ipsū. si diligit dn̄m. Hā si dn̄m ñ diligit. ñ diligit se ipsū. Inhis aū caritatis du
ob̄ p̄ceptis tota lex pendet Jpphe. Hic ē fructus nr̄. De fructu itaq; nobis
mandans. hec mando inq̄t uobis ut diligatis inuicē. Vnde & aplūs paulus
cū ētra opa carnis cōmendare fructū spīs uellet. a capite hoc posuit. fructus
aū spīs ē caritas. ac deinde cetera q̄ quā ex ora exusto capite Jreligata ēterunt.
q̄ s gaudiū. pax. longanimitas. benignitas. bonitas. fides. mansuetudo. con
tinentia. Qs aū bene gaudet. Qui bonū ñ diligit. unde gaudet. Qs pacē
uerā ñ cū illo potē habere. quē uerac̄ diligit. Qs ē longanimis in bono
p̄seuerant̄ manendo. ñ feruent diligendo. Qs ē benignus. ñ diligat cui opi
tulat̄. Qs bonus. ñ diligendo efficiat̄. Qs salubrit fidelis. ñ ea fide q̄ p
dilectionē opat̄. Qs utilit mansuet. cui ñ dilectio moderet. Qs abeo
ētinet unde turbat̄. ñ diligat unde honestat̄. Verito itaq; magister
bon̄ dilectionē sicsepe cōmdat q̄ quā sola p̄cipienda sit. sine q̄ ñ possunt
pdeē cetera bona. Jq̄ ñ potē haberi sine ceteris bonis q̄b̄ homo efficit̄ bon̄.
Ad hac aū dilectione pacient̄ debem̄ etiā mundi odia sustinere. Necesse ē
enī ut nos oderit. q̄s cernit nolle qd̄ diligit. S; plurimū nos de se ipso c̄
solat̄ dn̄s. Qui cū dixisset hec mando uob̄ ut diligatis inuicē adiecit atq;
ait. si mund̄ uos odit. scitote q̄a me p̄ ē uob̄ odio habuit. Cur ḡ se mē
brū sup̄ uertice extollit. Recusas eē incorpore. fīnuis odiū sustinere cū
capite. Si de mundo inq̄t eētis. mundus qd̄ suū erat diligeret. Vnuūse
uiq; hoc die ecclē. quā plerūq; etiā ipsā mundi nomine appellat sic
illud ē. ds erat in xpo. mundū reconcilians s̄. itēq; illud. ñ enī uenit filius
hominis ut iudicet mundū. s̄. ut saluet̄ mundus p̄ ipsū. Et in epla sua
iohis ait. aduocatū habem̄ ad patrē ihm xp̄m iustū. Jpse ē p
piciator peccatorū nr̄ōr. ñ tantū nr̄ōr. s̄. & totius mundi. Totus ḡ
mund̄ eccla ē. Jtot̄ mund̄ odit ecclam. Mundus i ḡ odit mundū.
inimic̄ reconciliatū. dāpnat̄ saluatū. inq̄nat̄ mundatū. Sed iste